

δὲν ἀποκαλεῖται σύζυγος ἀπλῶς τοῦ Ντολφῆ· ἐν στίχ. 14 ἀποκαλεῖται ρηνιὸ ρουμπίνα γυνή τοῦ μακαρίτη καπειτὰν ἀποστόλη καὶ ἐν Verso, στίχ. 1, ρηνιὸ ρουμπίνας. Τοῦτο σημαίνει εἴτε ὅτι τὸ πατρικὸν τῆς ἐπώνυμον ἦτο ρουμπίνα (στίχ. 14), εἴτε ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐκαλεῖτο ρουμπίνα, ὑποδηλουμένη οὕτω πρὸς διάκρισιν.

Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος πρὸς διάκρισιν καὶ ἐπὶ ὑπάνδρων ἔτι γυναικῶν μαρτυρεῖται εἰς τὰ ἐπόμενα ἔγγραφα 69, 70. Πάντως εἴτε τὸ ρουμπίνα θεωρηθῇ ὡς πατρικὸν ἐπώνυμον τοῦ Ρηνιοῦ, εἴτε ὡς ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆς, ὑποδηλωτικὸν τῆς ταυτότητός της, ἐπέχον οἷονεὶ θέσιν ἐπωνύμου, ἐπιρρωννύει ὅσα παρατηρῶ ἐν 4, 6 καὶ ἰδίως 27 καὶ 19.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι καντζιλερικὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ὅσων ἀναπτύσσω ἐν 67 καὶ ἐπομένως ἐπίσημον. Συντάκτης αὐτοῦ εἶναι ὁ ἐν στίχοις 20 - 21 καντζιλάριος, ὅστις καὶ ὑπογράφει. Τὸ Ρηνιὸ δὲν ὑπογράφει ἰδιοχείρως. Ἡ ὑπογραφή της (στίχ. 14 - 15) ἔχει τεθῇ διὰ χειρὸς τοῦ καντζαλαρίου. Τοῦτο ἦτο προφανῶς ἀρκετὸν διὰ τὴν ἐγκυρότητα, μὴ ἀπαιτουμένης ρητῆς μνείας.

Τὸ πληρεξούσιον εἶναι γενικόν, ἅτε παρέχον εἰς τὸν Ν. Γρυπάρην τελείαν καὶ παντοίαν ἐξουσίαν διὰ νὰ εἰσακούεται εἰσὲ κάθε τῆς ὑπόθεσιν καὶ περιουσίαν ἕως νὰ γυρίσῃ ἀπὸ βασιλεύουσας καὶ εἴ τι ἤθελε ἀποφασίσῃ νὰ εἶναι καλὰ ἀποφασισμένα καὶ καλὰ καμωμένα χωρὶς νὰ τὸν διασεῖζῃ τινὰς (στίχ. 7 - 10). Ὡς πληρεξούσιος δὲ ἦτο καὶ ἄμεσος ἀντιπρόσωπος, ὡς ἀνεπτύχθη ἐν 66.

Ἡ Ἰὸς εἶχε καὶ ἴδιον βοεβόδαν (στίχ. 16). Περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ βοεβόδα βλέπε Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ, *Τὸ ἐν Ἑλλάδι δημόσιον δίκαιον ἐπὶ τουρκοκρατίας*, Ἀθῆναι 1882, σελ. 89· Μ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, *Ἡ Πελοπόννησος κατὰ τὴν δευτέραν τουρκοκρατίαν*, Ἀθῆναι 1939 σελ. 84, 86· Ι. ΒΙΣΒΙΖΗ, *Ἡ κοινοτικὴ διοίκησις τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν τουρκοκρατίαν*, ἐν *L'Hellénisme Contemporain*, 29 Μαΐου 1953, σελ. 192, καὶ γαλλιστὶ *L'administration communale des Grecs pendant la domination turque*, ἐνθ. ἄνωτ., σελ. 226. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος μαρτυρουμένη ὑπαρξὶς βοηβότα νίου ἐν ἔτει 1806, ὅστις ἦτο σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀνώτατος διοικητὴς τῆς νήσου κατὰ τὰ ἰσχύοντα προκειμένου περὶ τῶν Κυκλάδων, ἴσως νὰ ὀφείλεται εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἃν ἀκολουθήσωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗ, ἐνθ. ἄνωτ., σελ. 119, ἱστορούμενα.

- 1 Διὰ τοῦ παρόντος ἐπιτροπικοῦ καὶ ἐμμεμαρτυρικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον
- 2 ὅτι σήμερον τὸ κερά ρηνιὸ καὶ γυνή τοῦ μακαρίτου καπειτὰν ἀπο-
- 3 στόλη ντολφὴν ἔστοντας καὶ νὰ ἤθελῃσεν νὰ ἀπέλθῃν εἰς βασιλεύουσας
- 4 διὰ νὰ θεωρήσῃ κάθε ὑπόθεσιν τοῦ μακαρίτου ἀνδρός της καπειτὰν ἀπο-
- στόλη
- 5 λοιπὸν εἰσὲ ὅσον διάστημα καιροῦ ἤθελε σταθῇ εἰς βασιλεύουσας ἢ ρηθεῖσα
- 6 ρηνιὸ ἀφίνει ἐπιτροπικὸν της καὶ κύριον οἰκοκύρην ὡς τὸν ἴδιον

- 7 *ἑαυτὸν τῆς τὸν τζελεπῆ νικολάκη γρυπάρην τοῦ ὁποίου τοῦ δίδει τελείαν καὶ*
 8 *παντοίαν ἐξουσίαν διὰ τὰ εἰσακούεται εἰσὲς κάθε τῆς ὑπόθεσιν καὶ περιου-*
σίαν
 9 *ἕως τὰ γυρίση ἀπὸ βασιλεύουσας καὶ εἴ τι ἤθελε ἀποφασίσαι τὰ εἶναι*
 10 *καλὰ ἀποφασισμένα καὶ καλὰ καμωμένα χωρὶς τὰ τὸν διασείση τινὰς*
 11 *καὶ εἰς ἔνδειξιν ἔγινε καὶ παρὸν ἐπιτροπικὸν εἰς τὴν κοινήν μας*
 12 *καντζιλαρίαν καὶ τὰ ἔχη τὸ κῦρος καὶ τὴν (καὶ τὴν) ἰσχὺν ἐν παντί.*
 13 *A[≠]M.*
 14 » *ρηγιὸ ρουμπίνα γυνὴ τοῦ μακαρίτη καπετὰν* || *1806: αὐγούστου 23: νιος*
 15 *ἀποστόλη στέργω εἰς τὰ ἄνωθεν*

2^a X. 16 *μᾶρκος σιγάλας βοηβότας νίου μαρτυρῶ*

3ⁿ X. 17 *σταῦρος β.μ.ο.χ....*

4ⁿ X. 18 *γγα... μπάος μάρτυς*

5ⁿ X. 19 *λούης μπάος μάρτυς*

1ⁿ X. 20 *Νικόλας . λ. Καντζαλά-*

21 *ριος τοῦ κοινοῦ ὁ καὶ γράψα(ς)*

Μάρτυς

Verso

6ⁿ X. 1 *ἐπιτροπικὸν τοῦ ρηγιου*

2 *ρουμπίνας*

69 - 71

Τὰ ἐπόμενα τρία ἔγγραφα ἀφοροῦν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Ἀποκαλύπτουν μικράν τινα πτυχήν περιουσιακῆς διενέξεως ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς οἰκογενείας Μπάου, ἣτις ἤχθη πρὸς λύσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Δὲν μᾶς ἀποκαλύπτουν, ἀτυχῶς, οὔτε τὴν ἐξέλιξιν τῆς διαφορᾶς, οὔτε τὴν τελικὴν αὐτῆς τύχην. Χρησιμεύουν ὅμως εἰς τὴν ἐξήγησιν ἄλλων προβλημάτων, γεννωμένων ἐκ τῶν ἐγγράφων 41 καὶ 42-43. Ἐκ πρώτης βεβαίως ὥψεως τὰ παρόντα ἔγγραφα ὥφειλον νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς οἰκογενείας Μπάου, περιέλαβον ὅμως ταῦτα εἰς τὸ παρὸν τῆς οἰκογενείας Γρυπάρη, διότι ἡ Μοσχουδάκι Κωνσταντίνου Μπάου κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν ἀναγκάζεται νὰ διεκδικήσῃ τὰ προσβαλλόμενα δίκαιά της κατὰ τῶν μελῶν τῆς πατρικῆς τῆς οἰκογενείας, ἔχει ἐξέλθει πλέον ταύτης καὶ εἶναι σύζυγος τοῦ Ἀποστόλη Γρυπάρη, ὃν ὑπανδρεύθη ἐν ἔτει 1825. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ διαφορά καθίσταται διένεξις μέλους τῆς οἰκογενείας Γρυπάρη πρὸς τὴν οἰκογένειαν Μπάου.

